

บทที่ 5

สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

สรุปผลการวิจัย

1. ความยาวไอลด์

จากการศึกษาผลของวัสดุพรางแสงที่เหมาะสมต่อการเริญเต็บโトイและผลผลิตของบัวบกพบว่า ความยาวไอลด์ไม่มีความแตกต่างกันทางสถิติ โดยการพรางแสงด้วยตาข่ายพรางแสงสีดำ หนา 80 เปอร์เซ็นต์ มีความยาวไอลด์สูงที่สุด รองลงมาคือ การพรางแสงด้วยตาข่ายพรางแสงสีดำหนา 60 เปอร์เซ็นต์, การพรางแสงด้วยตาข่ายพรางแสงสีดำหนา 50 เปอร์เซ็นต์ ตามลำดับและการไม่พรางแสง มีความยาวไอลด์อยู่ที่สุด

2. จำนวนไอลด์ต่อต้น

การศึกษาพบว่า จำนวนไอลด์ต่อต้น ไม่มีความแตกต่างกันทางสถิติ โดยการพรางแสงด้วยตาข่ายพรางแสงสีดำ หนา 80 เปอร์เซ็นต์ มีจำนวนไอลด์ต่อต้นสูงที่สุด รองลงมาคือ การพรางแสงด้วยตาข่ายพรางแสงสีดำหนา 60 เปอร์เซ็นต์, พรางแสงด้วยตาข่ายพรางแสงสีดำหนา 50 เปอร์เซ็นต์ตามลำดับ และการไม่พรางแสง มีจำนวนไอลด์ต่อต้น น้อยที่สุด

3. จำนวนต้นต่อไอลด์

จากการศึกษาผลของวัสดุพรางแสงที่เหมาะสมต่อการเริญเต็บโトイและผลผลิตของบัวบกจำนวนต้นต่อไอลด์ มีความแตกต่างกันทางสถิติอย่างมีนัยสำคัญยิ่ง โดย การพรางแสงด้วยตาข่ายพรางแสงสีดำหนา 80 เปอร์เซ็นต์ มีจำนวนต้นต่อไอลด์มากที่สุด รองลงมาคือ การพรางแสงด้วยตาข่ายพรางแสงสีดำหนา 60 เปอร์เซ็นต์, การพรางแสงด้วยตาข่ายพรางแสงสีดำหนา 50 เปอร์เซ็นต์ ตามลำดับ และการไม่พรางแสง มีจำนวนต้นต่อไอลด์ น้อยที่สุด

4. จำนวนใบต่อต้น

จากการศึกษาผลของวัสดุพรางแสงที่เหมาะสมต่อการเริญเต็บโトイและผลผลิตของบัวบกพบว่า จำนวนใบต่อต้น มีความแตกต่างกันทางสถิติอย่างมีนัยสำคัญยิ่ง โดย การพรางแสงด้วยตาข่ายพรางแสงสีดำหนา 80 เปอร์เซ็นต์ มีจำนวนใบต่อต้น มากที่สุด รองลงมาคือ การ

พรางแสงด้วยตาข่ายพรางแสงสีดำหนา 60 เปอร์เซ็นต์, การพรางแสงด้วยตาข่ายพรางแสงดำหนา 50 เปอร์เซ็นต์ ตามลำดับ และการไม่พรางแสง มีจำนวนใบต่อตัน น้อยที่สุด

5. พื้นที่ใบต่อตัน

จากการศึกษาผลของวัสดุพรางแสงที่เหมาะสมต่อการเจริญเติบโตและผลผลิตของบัวกพบว่า พื้นที่ใบต่อตัน มีความแตกต่างกันทางสถิติอย่างมีนัยสำคัญยิ่ง โดย การพรางแสงด้วยตาข่ายพรางแสงสีดำหนา 50 เปอร์เซ็นต์ มีพื้นที่ใบต่อตัน มากที่สุด รองลงมาคือ การพรางแสงด้วยตาข่ายพรางแสงสีดำหนา 60 เปอร์เซ็นต์, พรางแสงด้วยตาข่ายพรางแสงสีดำหนา 80 เปอร์เซ็นต์ตามลำดับ และการไม่พรางแสง มีพื้นที่ใบต่อตัน น้อยที่สุด

6. น้ำหนักสด

จากการศึกษาผลของวัสดุพรางแสงที่เหมาะสมต่อการเจริญเติบโตและผลผลิตของบัวกพบว่า น้ำหนักสด มีความแตกต่างกันทางสถิติอย่างมีนัยสำคัญยิ่ง โดย การพรางแสงด้วยตาข่ายพรางแสงสีดำหนา 50 เปอร์เซ็นต์ มีน้ำหนักสด มากที่สุด รองลงมาคือ การพรางแสงด้วยตาข่ายพรางแสงสีดำหนา 60 เปอร์เซ็นต์, พรางแสงด้วยตาข่ายพรางแสงสีดำหนา 80 เปอร์เซ็นต์ ตามลำดับ และการไม่พรางแสง มีน้ำหนักสด น้อยที่สุด

7. น้ำหนักแห้ง

จากการศึกษาผลของวัสดุพรางแสงที่เหมาะสมต่อการเจริญเติบโตและผลผลิตของบัวกพบว่า น้ำหนักแห้งมีความแตกต่างกันทางสถิติอย่างมีนัยสำคัญยิ่ง โดย การพรางแสงด้วยตาข่ายพรางแสงสีดำหนา 50 เปอร์เซ็นต์ มีน้ำหนักแห้งมากที่สุด รองลงมาคือ การพรางแสงด้วยตาข่ายพรางแสงสีดำหนา 60 เปอร์เซ็นต์, พรางแสงด้วยตาข่ายพรางแสงสีดำหนา 80 เปอร์เซ็นต์ ตามลำดับ และการไม่พรางแสง มีน้ำหนักแห้งน้อยที่สุด

8. ปริมาณสารเอนไซติโคไซด์ของบัวก

จากการศึกษาผลของวัสดุพรางแสงที่เหมาะสมต่อการเจริญเติบโตและผลผลิตของบัวกพบว่า ปริมาณสารเอนไซติโคไซด์ของบัวกมีความแตกต่างกันทางสถิติอย่างมีนัยสำคัญยิ่ง โดย การพรางแสงด้วยตาข่ายพรางแสงสีดำหนา 50 เปอร์เซ็นต์ มีปริมาณสารเอนไซติโคไซด์ มากที่สุด รองลงมาคือ การพรางแสงด้วยตาข่ายพรางแสงสีดำหนา 60 เปอร์เซ็นต์, การไม่คุณชาленด์ตามลำดับ และการพรางแสงด้วยตาข่ายพรางแสงสีดำหนา 80 เปอร์เซ็นต์ มีปริมาณสารเอนไซติโคไซด์น้อยที่สุด

อภิปรายผลการวิจัย

1. ความยาวไอล

จากการศึกษาผลของวัสดุพรางแสงที่เหมาะสมต่อการเจริญเติบโตและผลผลิตของบัวบก พนบฯ ความยาวไอลไม่มีความแตกต่างกันทางสถิติ โดยการพรางแสงด้วยตาข่ายพรางแสงสีคำหนา 80 เบอร์เซ็นต์ มีความยาวไอลสูงที่สุด รองลงมาคือ การพรางแสงด้วยตาข่ายพรางแสงสีคำหนา 50 เบอร์เซ็นต์ การไม่พรางแสงตามคำดับ และการพรางแสงด้วยตาข่ายพรางแสงสีคำหนา 60 เบอร์เซ็นต์ มีความยาวไอลน้อยที่สุด สอดคล้องกับ อนันต์ พริยะภัทรกิจ, ประภาพร ตั้งกิจโชค และปิยะ เกลิมกลิน (2551) รายงานว่า จากการศึกษาการผลิตบัวบกในระบบเกษตรอินทรีย์ พนบฯ บัวบกทุกสายต้นมีความยาวไอลไม่ต่างกันทั้งนี้อาจเป็นเพราะในช่วงแรกของการปลูกโดยวิธีปักชำไอล บัวบกมีการเจริญเติบโต และพัฒนาอย่างช้าๆ จากนั้น จึงเจริญเติบโตอย่างรวดเร็วและต่อเนื่อง ต่อเดือนที่ 3 นั้น พนบฯ บัวบกสายต้นนครศรีธรรมราช มีไอลยาวที่สุด เฉลี่ยเท่ากับ 56.15 เซนติเมตร ส่วนสายต้นปราจีนบุรี ระยอง และอุบลราชธานี มีความยาวไอลไม่แตกต่างกัน เฉลี่ยเท่ากับ 50.25 เซนติเมตร

2. จำนวนไอลต่อต้น

การศึกษา พนบฯ จำนวนไอลต่อต้น มีความแตกต่างกันทางสถิติ โดยการพรางแสงด้วยตาข่ายพรางแสงสีคำหนา 80 เบอร์เซ็นต์ มีจำนวนไอลต่อต้นสูงที่สุด รองลงมาคือ การพรางแสงด้วยตาข่ายพรางแสงสีคำหนา 50 เบอร์เซ็นต์, พรางแสงด้วยตาข่ายพรางแสงสีคำหนา 60 เบอร์เซ็นต์ และการไม่พรางแสง มีจำนวนไอลต่อต้นน้อยที่สุด สอดคล้องกับ อนันต์ พริยะภัทรกิจ, ประภาพร ตั้งกิจโชค และปิยะ เกลิมกลิน (2551) รายงานว่า จากการศึกษาการผลิตบัวบกในระบบเกษตรอินทรีย์ พนบฯ จำนวนไอลต่อต้นของบัวบก พนบฯ ในช่วงเดือนแรก บัวบกยังมี การเจริญเติบโตค่อนข้างช้า จึงมีผลทำให้จำนวนไอลต่อต้นไม่ต่างกัน แต่เริ่มเห็นความแตกต่างตั้งแต่เดือนที่ 2 ทั้งนี้อาจเป็น因为บัวบกมีการพื้นตัวจากการปลูกโดยวิธีปักชำไอล จึงเจริญเติบโตและแตกไอลมากขึ้น และสอดคล้องกับการทดลองของ สมชาย เชื้อจีน (2544) พนบฯ บัวบกแต่ละสายต้นสามารถเจริญเติบโต และมีจำนวนไอลต่อต้นเพิ่มขึ้นมาก ในช่วงเดือนที่ 2 หลังปลูก ซึ่งจากการทดลองนี้ พนบฯ บัวบกสายต้นปราจีนบุรี และ อุบลราชธานี มีจำนวนไอลต่อต้นมากที่สุด เฉลี่ยเท่ากับ 4.72 ไอล ส่วนสายต้นนครศรีธรรมราช และระยอง มีจำนวนไอลต่อต้นน้อยที่สุด

3. จำนวนต้นต่อイル

จากการศึกษาผลของวัสดุพรางแสงที่เหมาะสมต่อการเจริญเติบโตและผลผลิตของบัวบก พนบว่า จำนวนต้นต่อイル มีความแตกต่างกันทางสถิติอย่างมีนัยสำคัญยิ่ง โดย การพรางแสงด้วยตาข่ายพรางแสงค่าหนา 80 เปอร์เซ็นต์ มีจำนวนต้นต่อイルมากที่สุด รองลงมาคือ การพรางแสงด้วยตาข่ายพรางแสงสีค่าหนา 50 เปอร์เซ็นต์ , การไม่พรางแสงและการพรางแสงด้วยตาข่ายพรางแสงค่าหนา 60 เปอร์เซ็นต์ มีจำนวนต้นต่อイルน้อยที่สุดสอดคล้องกับ อนันต์ พิริยะภัทรกิจ, ประภาพร ตั้งกิจไชย และปิยะ เกลิมกิลิน (2551) รายงานว่า จากการศึกษาการผลิตบัวบกในระบบเกษตรอินทรีย์ พนบว่า จำนวนต้นต่อイル พนบว่า บัวบกสายต้นต่าง ๆ มีจำนวนต้นต่อイルแตกต่างกันเฉพาะเดือนที่ 2 ซึ่งสายต้นปราจีนบูรี ระยอง และอุบลราชธานี มีจำนวนต้นต่อイルมากที่สุด และไม่แตกต่างกัน เฉลี่ยเท่ากับ 4.89 ต้น ในขณะที่สายต้นนครศรีธรรมราช มีค่าเฉลี่ยจำนวนต้นต่อイルน้อยที่สุดเท่ากับ 4.33 ต้น แต่ไม่ต่างจากสายต้นอุบลราชธานี อาจเป็นเพราะบัวบกสายต้นนครศรีธรรมราชมีความยาวปล้องให้มากกว่าทุกสายต้น จึงส่งผลให้สายต้นดังกล่าวมีจำนวนต้นต่อイルน้อยกว่าสายต้นอื่น ๆ

4. จำนวนใบต่อต้นและพื้นที่ใบ

จากการศึกษาผลของวัสดุพรางแสงที่เหมาะสมต่อการเจริญเติบโตและผลผลิตของบัวบก พนบว่า จำนวนใบต่อต้น มีความแตกต่างกันทางสถิติอย่างมีนัยสำคัญยิ่ง โดย การพรางแสงด้วยตาข่ายพรางแสงค่าหนา 80 เปอร์เซ็นต์ มีจำนวนใบต่อต้นมากที่สุด รองลงมาคือ การพรางแสงด้วยตาข่ายพรางแสงสีค่าหนา 50 เปอร์เซ็นต์ , การไม่พรางแสงและการพรางแสงด้วยตาข่ายพรางแสงค่าหนา 60 เปอร์เซ็นต์ มีจำนวนใบต่อต้นน้อยที่สุดสอดคล้องกับ อนันต์ พิริยะภัทรกิจ, ประภาพร ตั้งกิจไชย และปิยะ เกลิมกิลิน (2551) รายงานว่า จากการศึกษาการผลิตบัวบกในระบบเกษตรอินทรีย์ พนบว่า เมื่อนับจำนวนใบและวัดพื้นที่ใบต่อต้น พนบว่า บัวบกทุกสายต้นอายุ 3 เดือน มีจำนวนใบต่อต้นมีแตกต่างกันทางสถิติ เฉลี่ย 11.69 ใบ ส่วนพื้นที่ใบ พนบว่า บัวบกสายต้นนครศรีธรรมราช และปราจีนบูรี มีค่าเฉลี่ยพื้นที่ใบต่อต้นมากที่สุดเท่ากับ 105.54 ตารางเซนติเมตร ทั้งนี้เนื่องจากสภาพแวดล้อมของการปลูก ซึ่งมีอุณหภูมิเฉลี่ย 22.80 องศาเซลเซียส ปริมาณน้ำฝนเฉลี่ย 15.3 มิลลิเมตร และความชื้นสัมพัทธ์ 75.90 เปอร์เซ็นต์ อาจมีความเหมาะสมต่อการเจริญเติบโตของต้นและใบ ส่งผลให้บัวบกสายต้นดังกล่าวมีใบขนาดใหญ่ ทั้ง ๆ ที่มีจำนวนใบไม่แตกต่างจากสายต้นอื่น ๆ ดังนั้นพื้นที่ใบจึงมากกว่าทุกสายต้น สำหรับสายต้นอุบลราชธานี และระยอง มีค่าเฉลี่ยพื้นที่ใบต่อต้นน้อยที่สุด เท่ากับ 70.42

ตารางเห็นติเมตร ส่วนการใส่ปุยมูลโคอัตราต่าง ๆ ไม่มีผลต่อจำนวนใบและพื้นที่ใบต่อต้นของบัวบกทุกสายต้น

5. น้ำหนักสด

จากการศึกษาผลของวัสดุพรางแสงที่เหมาะสมต่อการเจริญเติบโตและผลผลิตของบัวบก พบว่า น้ำหนักสด มีความแตกต่างกันทางสถิติอย่างมีนัยสำคัญยิ่ง โดย การพรางแสงด้วยตาข่ายพรางแสงสีดำหนา 50 เบอร์เซ็นต์ มีน้ำหนักสดมากที่สุด รองลงมาคือ การพรางแสงด้วยตาข่ายพรางแสงสีดำหนา 80 เบอร์เซ็นต์ , พรางแสงด้วยตาข่ายพรางแสงสีดำหนา 60 เบอร์เซ็นต์ตามลำดับ และการไม่พรางแสงมีน้ำหนักสดน้อยที่สุด ลดคล่องกับ อนันต์ พิริยะกัลทรกิจ, ประภาพร ตั้งกิจไชย และปิยะ เกลิมกลืน (2551) รายงานว่าการศึกษามวลสดต้นและรากของบัวบกแต่ละสายต้น พบว่า เมื่อบัวบกมีอายุ 3 เดือนสายตันนครศรีธรรมราช ปราจีนบูรี และอุบลราชธานี มีค่าเฉลี่ยมวลสดต้นแตกต่างกันทางสถิติเฉลี่ยเท่ากับ 9.13 กรัม ส่วนสายต้นระยะอง มีค่าเฉลี่ยดังกล่าวน้อยที่สุด เท่ากับ 5.70 กรัม อาจเป็นเพราะบัวบกสายตันระยะองมีก้านใบสั้น และพื้นที่ใบต่อต้นน้อยกว่าสายตันอื่น ๆ จึงส่งผลให้ค่าเฉลี่ยมวลสดต้นมีค่าน้อยที่สุด

6. น้ำหนักแห้ง

จากการศึกษาผลของวัสดุพรางแสงที่เหมาะสมต่อการเจริญเติบโตและผลผลิตของบัวบก พบว่า น้ำหนักแห้ง มีความแตกต่างกันทางสถิติอย่างมีนัยสำคัญยิ่ง โดย การพรางแสงด้วยตาข่ายพรางแสงสีดำหนา 50 เบอร์เซ็นต์ มีน้ำหนักแห้งมากที่สุด รองลงมาคือ การพรางแสงด้วยตาข่ายพรางแสงสีดำหนา 80 เบอร์เซ็นต์, พรางแสงด้วยตาข่ายพรางแสงสีดำหนา 60 เบอร์เซ็นต์ตามลำดับ และการไม่พรางแสง มีน้ำหนักแห้งน้อยที่สุด ลดคล่องกับ อนันต์ พิริยะกัลทรกิจ, ประภาพร ตั้งกิจไชย และปิยะ เกลิมกลืน (2551) รายงานว่า จากการศึกษาการผลิตบัวบกในระบบเกษตรอินทรีย์ พบว่า สายตันนครศรีธรรมราชมีค่าเฉลี่ยสัดส่วนมวลแห้งต้นต่อรากมากที่สุดเท่ากับ 7.11 กรัม ต่อ กรัม รองลงมาคือสายตันอุบลราชธานีเฉลี่ย 3.99 กรัม ต่อ กรัม ส่วนสายตันปราจีนบูรีและระยะองมีค่าเฉลี่ยดังกล่าวน้อยที่สุดและไม่แตกต่างกันเท่ากับ 2.33 กรัม ต่อ กรัม

7. ปริมาณสารเอเชียติโคไซด์ของบัวบก

จากการศึกษาผลของวัสดุพรางแสงที่เหมาะสมต่อการเจริญเติบโตและผลผลิตของบัวบก พบว่า ปริมาณสารเอเชียติโคไซด์ของบัวบกมีความแตกต่างกันทางสถิติอย่างมีนัยสำคัญยิ่ง

โดยการพรางแสงค่วยตาข่ายพรางแสงสีดำหนา 50 เมตรเห็นต์ มีปริมาณสารเอเชียติโโคไซค์มากที่สุด รองลงมาคือ การพรางแสงค่วยตาข่ายพรางแสงสีดำหนา 60 เมตรเห็นต์, การไม่พรางแสงตามลำดับ และการพรางแสงค่วยตาข่ายพรางแสงสีดำหนา 80 เมตรเห็นต์ มีปริมาณสารเอเชียติโโคไซค์น้อยที่สุดสอดคล้องกับ อนันต์ พิริยะภัทรกิจ, ประภาพร ตั้งกิจไชย และปิยะ เกลิมกลิน (2551) รายงานว่า จากการศึกษาการผลิตบัวกในระบบเกษตรอินทรีย์ พบว่า ถุงร้อนส่องผลให้บัวกสายตันนนครศรีธรรมราช ระยะ 2 และอุบลราชธานี มีปริมาณสารดังกล่าวมากที่สุด ไม่แตกต่างกันเฉลี่ย 10.75 เมตรเห็นต์ ในขณะที่ถุงหนามวีผลทำให้บัวกสายตันดังกล่าวมีปริมาณสารเอเชียติโโคไซค์น้อยที่สุดเฉลี่ย 0.94 เมตรเห็นต์

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะเพื่อนำผลการวิจัยไปใช้

- 1.1 ควรมีการศึกษาการพรางแสงในวัสดุอื่น ๆ ที่สามารถพรางแสงได้หรือลดแสงได้เพื่อช่วยเป็นข้อมูลเปรียบเทียบในการทำวิจัย
- 1.2 ควรมีการศึกษาและทดลองปลูกในสภาพโรงเรือนที่สามารถพรางแสงได้และปรับแผนการทดลองเป็นแบบอื่น เพื่อให้ได้ข้อมูลที่สมบูรณ์ยิ่งขึ้น
- 1.3 ระยะเวลาปลูกและถุงปลูกบัวกอาจมีผลต่อการทดลองคงน้ำควรมีการทดลองในช่วงเวลาและถุงปลูกที่แตกต่างกันเพื่อให้ได้ข้อมูลที่สมบูรณ์ยิ่งขึ้น

2. ข้อเสนอแนะเพื่อทำการวิจัยครั้งต่อไป

- 2.1 การปลูกบัวกเกษตรกรอาจปลูกมะละกอร่วมกับพืชอื่นเพื่อเป็นการช่วยในการพรางแสงและช่วยในการลดต้นทุนในการซื้อวัสดุพรางแสง
- 2.2 เกษตรกรอาจปลูกในแปลงปลูกจริง โดยการยกร่องชื่นเพื่อช่วยลดต้นทุนในการผลิต